

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 12C/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201554
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Chlebo
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5819201554.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudcom JUDr. Martinom Chlebom, v právnej veci žalobcu: H.. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX/XX, U., právne zastúpený: JUDr. Slavomír Bachynec, advokát, so sídlom Podbiel 177, proti žalovanej: V. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, U., právne zastúpená: JUDr. Peter Vevurka, advokát, so sídlom Mieru 312, Námestovo, v konaní o vrátenie peňažného plnenia 5.078,55 EUR s prísl. takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovanej s a p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10.09.2019 domáhal, aby súd určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.078,55 EUR spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 19.09.2017 na účet právneho zástupcu žalobcu a náhradou trov konania.

2. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca dňa 24.06.2015 poskytol žalovanej sumu vo výške 5.078,55 € a to prevodom na jej bankový účet po predchádzajúcej dohode na stavbu domu. Po tom ako sa rozišli žalobca vyzval žalovanú na vrátenie tejto sumy, spolu s ďalším plnením, celkom vo výške 40.178,-€ do 18.9.2017, pričom touto žalobou sa žalobca domáhal len uhradenia sumy 5.078,55 € spolu s úrokom z omeškania. Z vyjadrení žalovanej je zrejmé, že nepopiera, že žalovanú sumu dostala v celej žalovanej výške o čom svedčí aj výpis z účtu. Na zaplatenie tejto sumy spolu s ďalším plnením (uplatnených v iných konaniach na OS Námestovo napr. 2C/37/2017), bola vyzvaná výzvou zo dňa 13.09.2017, teda doba premičania sa počíta od tohto času. Zo strany žalobcu preto došlo aj k uplatneniu pohľadávky na súde. Ak splatnosť záväzku nebola medzi veriteľom a dlžníkom dohodnutá, neustanovuje ju právny predpis a ani rozhodnutie súdu, v takom prípade má právo veriteľ určiť čas splnenia záväzku, t.j. určiť jeho splatnosť. Veriteľ môže kedykoľvek (hoci i druhý deň po vzniku záväzku) oznámiť dlžníkovi, že má plniť. Len čo veriteľ požiada dlžníka o plnenie, dlžník je povinný dlh splniť nasledujúci deň po oznámení, v ktorom ho veriteľ vyzval na plnenie. Veriteľ môže v tejto svojej výzve adresovanej dlžníkovi výslovne určiť dobu splnenia tak, že určí konkrétnu lehotu, dokedy má dlžník dlh splniť (napr. do 10 dní od doručenia výzvy). V tomto prípade platí doba splnenia určená vo výzve veriteľa. Ak dlžník v deň splatnosti dlh nesplní, dostáva sa v nasledujúci deň do omeškania. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31.07.2008, sp.zn.: 4 Cdo 146/2008. Ďalej žalobca uviedol, že spolu so žalovanou žili do roku 2017 v partnerskom vzťahu, kde suma žalovaná v tomto spore, ale aj ďalšie v celkovej výške presahujúce 40.000,- EUR boli poskytnuté na stavbu rodinného domu, v ktorom žalovaná býva s tým, že žalobca peniaze poskytoval za účelom spoločného nadobudnutia tohto rodinného domu. Žalovaná si v roku 2017 našla iného partnera a to bol moment kedy sa žalobca začal domáhať vrátenia finančnej sumy. Ďalším dôvodom bolo aj to, že žalovaná previedla rodinný dom v F. S. na svoju matku,

čiže žalobca sa najskôr domáhal určenia, že bol spoluvlastníkom danej nehnuteľnosti, po tom ako vyšli najavo ďalšie skutočnosti, tak sa na tunajšom súde domáhal vrátenia finančného plnenia, toto bolo v spore vedenom na tunajšom súde sp. zn. 2C/37/2017. Podľa názoru žalobcu došlo počas konania sp. zn. 2C/37/2017 k spočívaniu premlčania k žalovanej sume a preto aj námietka premlčania uplatnená žalovanou nemôže byť uplatnená, pretože strany si na začiatku nedohodli splatnosť poskytnutej pôžičky a táto nastala až po výzve na jej vrátenie v roku 2017, teda v trojročnej premlčacej dobe a následne bola pohľadávka uplatnená na súde v trojročnej premlčacej dobe odo dňa podania výzvy.

3. Žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania.

4. Žalovaná pokladala žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú a neopodstatnenú. Tvrdila, že voči žalobcovi nemá záväzok v sume 5 078,55 EUR a že tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe sú preto nepravdivé. Konanie zo strany žalobcu berie ako pomstu, istý druh šikanózneho konania voči jej osobe za to, že podala na žalobcu trestné oznámenie, na základe čoho bola na žalobcu podaná okresným prokurátorom obžaloba pre prečin nebezpečného prenasledovania a vo veci bol žalobca odsúdený doposiaľ neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/160/2018. Žalovaná vzniesla voči uplatnenému nároku žalobcu námietku premlčania, kedy mala za to, že nárok žalobcu je premlčaný a to najneskôr ku dňu 25.04.2018. Žalovaná považovala argumentáciu žalobcu týkajúcu sa začiatku behu premlčacej doby opretú o rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 146/2008 za účelovú odporujúcu doterajšej súdnej praxi judikatúry súdov jednak NS SR jednak NS ČR ako aj právnej teórie týkajúcej sa posudzovania začiatku plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Žalovaná zároveň poprela, že by poskytnutá suma predstavovala pôžičku. V roku 2015 bola žalovaná v pracovnom pomere pri žalobcovi a žalobca bol chorobne zaľúbený do žalovanej. Poskytoval jej finančné prostriedky bez toho, aby čokoľvek od neho žiadala. z vyjadrení žalobcu je nesporné, že sám dobrovoľne bez akéhokoľvek dojednania poskytol žalovanú sumu v domnienke, že bude spoluvlastníkom rodinného domu, ktorý žalovaná stavala, avšak k žiadnej dohode medzi žalobcom a žalovanou pred začatím výstavby rodinného domu nedošlo. Žalovanú sumu je potrebné kvalifikovať ako plnenie bez právneho dôvodu.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis, najmä: žalobou, výzvou na uzatvorenie mimosúdnej dohody z 13.09.2017, výpisom z účtu žalobcu vo VÚB a.s., odporom žalovanej, replikou žalobcu a duplikou žalovanej.

6. Podľa § 153 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“):

Sudcovská koncentrácia konania

(1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

(2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

(3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

7. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

8. Žalobca na pojednávaní navrhol pripojiť spis Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2C/37/2017, resp. pripojiť aspoň neprávoplatný rozsudok vydaný v uvedenom konaní, a keďže v uvedenej veci nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté, tak aj odročiť pojednávanie na neurčito. Súd uvedené návrhy zamietol. Nový dôkaz nepripustil a, aj na námietku žalovanej, uplatnil sudcovskú koncentráciu konania, nakoľko dôsledkom pripustenia takéhoto dôkazu by bolo odročenie pojednávania. Súd nepripustil ani dôkaz predložením neprávoplatného rozsudku z konania sp. zn. 2C/37/2017, nakoľko išlo o neprávoplatné rozhodnutie a bez príslušného spisového materiálu. Koncentrácia konania bola uplatnená aj preto, lebo žalobca mal od začatia konania dostatok časového priestoru, aby poukázal na skutočnosti, na ktoré chcel poukazovať po pripojení spisu sp. zn. 2C/37/2017, v doterajších svojich vyjadreniach tak však neučinil.

Konanie sp. zn. 2C/37/2017 žalobca uviedol vo svojej replike, avšak len v tom zmysle, že si v ňom uplatnil ďalšie plnenia voči žalovanej, a nie v tomto konaní žalovanú sumu.

9. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, príhľadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav a následne vec právne posúdil nasledovne: Medzi stranami nebolo sporné, že došlo zo strany žalobcu k poskytnutiu žalovanej sumy žalovanej dňa 24.06.2015, čo bolo aj preukázané výpisom z bankového účtu žalobcu vo VÚB a.s. Bolo však sporné akým titulom, resp. či vôbec existoval právny titul na poskytnutie žalovanej sumy. Dôkazné bremeno toho, že išlo o pôžičku zaťažovalo žalobcu, tento ho však neuniesol, keďže okrem svojho tvrdenia neprodukoval žiaden dôkaz, ktorý by to potvrdzoval. V konaní preto nebolo preukázané, že žalovaná suma bola žalovanej poskytnutá ako pôžička. Z vyjadrenia žalobcu na pojednávaní, ale najmä z Výzvy na uzatvorenia mimosúdnej dohody zo dňa 13.09.2017, ktorú adresoval právny zástupca žalobcu žalovanej, je zrejmé, že žalobca poskytoval žalovanej finančné prostriedky za účelom výstavby rodinného domu, ktorý mal byť následne skolaudovaný a zapísaný do podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej, k čomu však v konečnom dôsledku nedošlo, nakoľko žalobca a žalovaná prestali tvoriť partnerskú dvojicu. V konaní nebolo preukázané akým titulom bola žalovaná suma poskytnutá žalovanej. Žalovanú sumu možno považovať za investíciu žalobcu do cudzieho majetku (majetku žalovanej). Na základe uvedeného je preto potrebné považovať žalovanú sumu za bezdôvodné obohatenie a aplikovať naň aj zákonné ustanovenia o bezdôvodnom obohatení a to vrátane ustanovení o premlčaní, keďže žalovaná namietala premlčanie žalovaného nároku. V uvedenom prípade objektívna (deň nasledujúci po dni, v ktorom k skutočnosti zakladajúcej bezdôvodné obohatenie došlo) aj subjektívna (deň nasledujúci po dni, kedy sa žalobca dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu) premlčacia doba na uplatnenie si vydania bezdôvodného obohatenia žalobcovi začali plynúť 25.06.2015. Objektívna premlčacia doba uplynula dňa 25.06.2018. Subjektívna premlčacia doba uplynula 25.06.2017, nakoľko už v čase poskytnutia žalovanej sumy si žalobca musel byť vedomý, že žalovanú sumu poskytuje žalovanej bez právneho dôvodu. Na úspešné si uplatnenie nároku na vrátenie bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby bol tento nárok uplatnený kumulatívne počas objektívnej aj subjektívnej premlčacej doby. Žalovanú sumu tak bolo možné si úspešne nárokovať do 25.06.2017. Žalobca podal žalobu dňa 10.09.2019 a keďže žalovaná vzniesla námietku premlčania, nemohol súd žalobcovi nárok priznať.

12. Ak čas splnenia dlhu (záväzku) nebol účastníkmi dohodnutý, ani inak stanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal; veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol (z objektívneho, nie subjektívneho hľadiska) požiadať o plnenie dlhu. t. j. hneď ako dlh vznikol, takže začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúci deň po vzniku právneho vzťahu zo zmluvy o pôžičke, pri ktorej nebola dohodnutá splatnosť predmetu pôžičky. (Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 25/03, R 91/2004)

13. Na doplnenie súd uvádza, že pokiaľ by aj poskytnutá suma bola posudzovaná ako pôžička, súd by vec posúdil s rovnakým záverom. Pokiaľ žalobca uvádzal, že premlčacia doba na vrátenie pôžičky mala začať plynúť odo dňa kedy bola žalovaná žalobcom vyzvaná Výzvou na uzatvorenie mimosúdnej dohody zo dňa 13.09.2017 na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov a tým pádom, že žaloba bola podaná vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, súd sa s takouto argumentáciou žalobcu nestotožňuje. Súd sa pridriava všeobecne ustálenej judikatúry (R 28/1984, R 91/2004) a poukazuje na to, že žalobcom uvádzaný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 146/2008 bol zaradený na

rokovanie občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré sa uskutočnilo 28. a 29. mája 2009, avšak na základe výsledku hlasovania prítomných členov tohto kolégia bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého toto rozhodnutie nemá byť publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát (viď R 17/2017). Súd zastáva názor, že zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, že premlčanie plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz. Týmto dňom je deň, keď veriteľ objektívne mohol vykonať všetky úkony potrebné pre úspešné podanie žaloby. Medzi ne patrí aj možnosť požiadať dlžníka o plnenie. Veriteľ tak mohol urobiť hneď po vzniku dlhu. Je jedno, či tak urobil alebo nie. Dôležité je, že tak urobiť mohol. Actio nata preto nastane vtedy, keď veriteľ mohol privodiť splatnosť dlhu. Premlčacia doba, v prípade ak by žalovaná suma bola posúdená ako pôžička by bola trojročná (§ 101 Občianskeho zákonníka) a uplynula by dňa 25.06.2018, teda pred uplatnením si práva na vrátenie bezdôvodného obohatenia formou žaloby na súde (10.09.2019). Aj keby išlo o pôžičku, súd by preto nárok žalobcu posúdil ako premlčaný a žalobu zamietol.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko žalovaná bola s procesného hľadiska v spore plne úspešná, súd jej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Námestovo. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).